# SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

*Пам'ятаймо про Україну!*

VOL. XCIX. No. 142. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JULY 28, 1992. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 28-го ЛИПНЯ 1992. Ч. 142. РІК XCIX.


## УКРАЇНА ЗАКЛИКАЄ ДО ПРИМИРЕННЯ В МОЛДОВІ

Київ (УНІАР). — 21-го липня міністерство закордонних справ України оприлюднило заяву з приводу підписання Російською федерацією та Республікою Молдова угоди щодо принципів мирного врегулювання збройного конфлікту у Придністровському районі Республіки Молдова. Міністерство України уповноважене заявити, що „Україна щиро вітає будь-які дії, що можуть призвести до примирення сторін і встановлення міцного та справедливого миру у Придністров'ї. Україна не може залишатися байдужою до перебігу подій у безпосередній близькості від своїх кордонів, до долі співвітчизників, що мешкають на сусідній землі".

Як повідомила пресова служба командуючого Національною Ґвардією України, в останні дні почастішали випадки проникнення з Молдови озброєних порушників державного кордону. Біля села Велика Комарівка на Одещині ґвардійці затримали двох ополченців з Придністров'я, які мали при собі зброю і велику кількість набоїв. Поблизу станції Роздільна затримано дезертира з 14-ої армії Росії, що втік з Тирасполя.

Він мав при собі набої для автомата. При затриманні чинив опір. Біля села Шерщенецьке затримано шістьох мешканців різних регіонів України, які зі зброєю в руках проривалися із Придністров'я через кордон.

Оперативна військова група Національної Ґвардії України вживає заходів, з метою недопустити проникнення зброї і військових формувань на територію держави. У можливих місцях порушення кордону встановлено комендантські пости, а на шляхах діють маневрові групи підрозділів Національної Ґвардії України.

## Перевозять тлінні останки Патріярха Сліпого з Риму до Львова

Філядельфія (М. Лабунька).— У днях 26-29-го серпня ц.р. відбудеться перевезення тлінних останків св. п. Патріярха і Кардинала Йосифа Сліпого із св. Софії в Римі до катедри св. Юра у Львові. Порядок урочистостей, зв'язаних із перенесенням, наступний:

У середу, 26-го серпня, вечором, працальні відправи у соборі св. Софії в Римі, з участю прочан і запрошених гостей.

У четвер, 27-го серпня, перевіз літаком тлінних останків Патріярха Йосифа із Риму до Львова; літак і його залогу для цієї цілі дає міністерство збройних сил України. Тим літаком полетять із Риму до Львова також деякі члени почесного і ділового комітетів, що займаються перевозом тлінних останків покійного; літак цей досить великий і зможе також примістити деяку кількість прочан, що схотіли б летіти з Риму до Львова.

Перенесення та перевіз тіла до св. Юра з летовища у Львові у супроводі великолюдної процесії владик, священиків і вірних почнеться біля 2-ої год. після полудня й триватиме до 7-ої год. вечора. Участь у цьому поході через місто візьмуть також представники державної та місцевої влади й чужинецькі гості.

Через цілу ніч й наступного дня, у п'ятницю, 28-го серпня, у Празник Успення Пресвятої Богородиці тіло покійного буде виставлене у соборі св. Юра для почитання вірних. Цього дня відбудеться у приміщеннях Політехнічного Інституту науковий симпозіюм, присвячений розглядові життя і наукової творчости св. п. Патріярха Й. Сліпого.

У четвер, 29-го серпня, о 10-ій год. ранку почнуться похоронні відправи, що закінчаться зложенням тіла покійного у крипті під собором св. Юра, згідно з його волею, що її він висловив у своєму заповіті.

Вечором того ж дня відбудеться в Оперному театрі Академія в честь св. п. Й. Сліпого.

## *Зустріч ОДУМ Америки й Канади відбудеться в Чикаго*

Чикаго (Око). — Впродовж 42-річного існування Об'єднання Демократичної Української Молоді кожного року відбуваються зустрічі членства ОДУМ, їх батьків, прихильників і українського громадянства. Переважно ці зустрічі відбувалися на власних оселях, на оселі „Київ" в Аккорд, Н. Й., чи оселі „Украіна" коло Лондону в Канаді.

Цьогорічна зустріч ОДУМ, присвячена першій річниці незалежности України, відбудеться від 4-го до 6-го вересня в західнім передмісті Чикаго, недалеко від новозбудованої української православної церкви св. Андрія в Indian Lakes Resort, Bloomingdale, 250 W. Schick Rd. У п'ятницю, 4-го вересня відбудеться вечірка молоді, яка з'їдеться з усіх кінців Америки й Канади. В суботу відбудеться одумівська Олімпіяда, турнір гольфа та інші спортові змагання, а увечері буде бенкет з забавою, на який гратиме оркестра „Веселі часи". В неділю після Служби Божої буде спільний обід, концерт мистецьких одиниць ОДУМ, між ними й струнний ансамбль ОДУМ в Чикаго, який існує від 1963 року й ним від 1972 року керує Віктор Войтихів.

Після концерту відбудуться змагання з бейзболу Америки проти Канади. Увечері — ватра з перекуською та гумором. На зустріч ОДУМ молодь запрошує громадянство Чикаго та його околиць.

### СВЯТО В ЕЛМАЙРА ГАЙТС

Елмайра Гайтс, Н.Й. — Тут у неділю, 23-го серпня, українська громада відзначатиме річницю від дня проголошення незалежности України. У програмі: о год. 11-ій ранку — Торжественна Літургія в церкві св. Миколая, 410 МекКенна'с бульвар схід; правитиме о. Асафат Мартинюк. Після полудня — фестиваль в Українському Парку, МекКенн'с бульвар та Макколі авеню, з цікавою програмою, та продажем українських страв. Гратиме оркестра під проводом Йосифа Августина. Імпрезу влаштовує місцевий Відділ УККА.

## ЗУАДК БУДЕ ЗАЙМАТИСЯ ПЕРЕСЕЛЕННЯМ ДІТЕЙ З ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ ЗОНИ

Філядельфія. — Недавно на Захід дійшла потрясаюча вістка. У 30-кілометровій Чорнобильській зоні живуть і навіть народжуються українські діти. На початку червня 1992 року у селі Іллінці, яке розташоване між Чорнобилем і Прип'яттю, біля 10-кілометрової смертоносної зони, живо дев'five дітей, серед них тримісячний хлопчик Артем Ступак, який там і народився.

Інформації ці були відомі багатьом організаціям в Укріні, різним чорнобильським комітетам і державним установам.

Українську діяспору вперше поінформував про цих дітей ред. Осип Зінкевич, постійний кореспондент УІС „Смолоскип" у Києві, статті якого про цих дітей появилися у київській „Літературній Україні" і в щоденнику „Свобода" в Америці.

2-го червня ред. О. Зінкевич зустрінувся з Екзекутивою ЗУАДК у Філядельфії, який дав вичерпні інформації про смертоносну заборонену Чорнобильську зону, про „самоселів", їхній легальний статус та про молоді подружжя, які у безвиході і небезпечній ситуації, не маючи можливости знайти помешкання ані влаштуватися на працю, не усвідомлюючи, якою страшною загрозою для здоров'я їхніх дітей є життя в зоні, де рівень радіяції є набагато вищий за нормальний, вони були змушені нелегально повернутися в Чорнобильську зону, де і досі живуть з родинами.

Ред. О. Зінкевич двічі відвідав Чорнобильську зону (5-го травня і 3-го червня ц.р.), він відбув розмови у справі переселення дітей у самому Чорнобилі, а 5-го червня перед від'їздом до Америки він мав ділову розмову у цій справі з Георгієм Готовчицем, міністром України у справах захисту населення від наслідків катастрофи на Чорнобильській АЕС.

У висліді цієї розмови було узгіднено, що міністерство займеться підшуканням квартир для молодих подруж і влаштує їх на працю, а українська діяспора забезпечить для них заробіткову платню на протяг одного року, що допоможе їм придбати найпотрібніші речі для життя середньки, бо своїх з зараженої радіяцією зони, вони вивезти з собою не зможуть.

На своїх нарадах 14-го липня ц.р. Екзекутива рішила перебрати на себе обов'язки переселення цих родин та зібрати для тієї цілі потрібні фонди. Допоміжним і зв'язковим у переселенні та у ділових справах між ЗУАДК і міністерством погодився бути О. Зінкевич.

Екзекутива ЗУАДК закликає українські громадські, професійні і фінансові установи та окремих осіб складати на ту ціль свої датки і пожертви, які є звільнені від податків.

Пожертви проситься слати на адресу: United Ukrainian American Relief Committee, 1319 W. Lindley Ave. Philadelphia, Pa. 19141.

## *„Швидко ви стали іноземцями"*

Москва. — Власний кореспондент київської газети „Молодь України" Віталій Портников розказує читачам, що коли він з'явився в Москві у під'їзді для народних депутатів Росії і коли спробував увійти до Білого Дому, кремезний охоронець рішучо заявив, що це під'їзд для народних депутатів і іноземних кореспондентів. А коли Портников запитав його: „а я хто" — охоронець почав його поучувати, що „швидко ви стали іноземцями", але пропуск тільки кореспондент „Молоді України" таки взяв участь у пресовій конференції голів палат російського парляменту, присвяченій його діяльності в останньому часі.

Швидко з'ясувалося, що Рамазан Абдулатипов та Микола Рябов зібрали журналістів, щоб пояснити як їм належить думати і писати про Верховну Раду та її спікера Руслана Хазбулатова.

Мене ж, відверто кажучи, цікавив не так Р. Хасбулатов, а такий аспект діяльности Верховної Ради Росії, як обговорення в парляменті кримського питання і можлива реакція парляментарів на відповідь Верховної Ради України, яка кваліфікувала відомі рішення російських депутатів як втручання у внутрішні справи іншої держави.

І тут кореспондент Портников почув цю саму заязло зену відповідь російських імперіялістів: „швидко ви стали іноземною державою", — несподівано прокоментував запитання Портникова Микола Рябов, голова Ради республіки і продовжив: „У мене запитання до вас, молодий чоловіче. Скільки народів, республік звернулося з проханням увійти до складу України? Є так? Нема таких! Литва, чи може Ростовська область? А до Росії просяться!" І тут він почав вичисляти осетинів, придністровців, „певні сили" півострова Крим (от і республіки). Згідливо Рябов додав: „з моменту проголошення незалежности до моменту дійсної незалежности — дистанція величезного історичного розміру".

Голова Ради національностей Рамазан Абдулатипов пояснив мені, що від рішень парляменту нічого не залежить, хоча вони й допомогли накопичити протиріччя навколо кримського питання". Він додав, що, мовляв російський парлямент „сплатив борг" колишнього керівництва, яке рішенням Політбюро, протизаконним шляхом запроваджувало такі акції. „А стосунки з Україною — це вже друге питання", — закінчив Абдулатипов.

Вигляде, — пишуть деякі київські газети, що колишні рішення Верховної Ради СССР були „антизаконними", але теперішнє вмішування у внутрішні справи України російського парляменту є „сплата боргу колишнього керівництва", хоч на людській мові воно називається звичайнісіньким імперіялізмом.

### ТЕЛЕВІЗІЙНА ПРОГРАМА

Ню Йорк. — Заходами компанії „Українські телевізійні розваги", починаючи з вересня кожної суботи о год. 3-ій по полудні на каналі ч. 31 (WNYC) з Ню Йорку передаватиметься одногодинна телевізійна програма „Світогляд". Її показуватимуть і інші каблеві компанії нюйоркської околиці. В передачі будуть показані події з життя українців. За інформаціями та у справі оголошень слід звертатися до Стефана Коваліва (914) 769-1318 або до Володимира Артимишина (914) 245-8128

## ПОЧАЛИСЯ ОЛІМПІЙСЬКІ ІГРИ

Барселона, Еспанія. — Тут у суботу, 25-го липня, почалися XXV літні Олімпійські ігри. Увечорі на головному стадіоні Барселони відбулася урочиста церемонія відкриття ігор. Впродовж трьох з половиною годин 65,000 глядачів були свідками захоплюючого спектаклю, виступів знаменитостей і маршу найкращих атлетів світу.

Глядачі захоплено слідкували за театральною дією, що відбувалася на полі стадіону. Окремі уривки з цього спектаклю включали алегоричні сюжети античного змісту, національні танці, виконання оперових арій і олімпійського гимну.

Потім почалася парада учасників Олімпійських ігор, які відкрили представники країни-засновниці цього спортивного руху — Греції. В параді взяли участь спортовці і представники 171 країни, що є рекордовою кількістю для всіх Олімпіяд.

Совєтський Союз, який впродовж 36 років був найсильнішою спортовою державою світу, припинив своє існування, і на Олімпіяді в Барселоні представлена Об'єднана дружина 12 його колишніх республік. Спортовці цих республік пройшли, розмахуючи національними прапорами своїх нині незалежних країн. Вперше після Другої світової війни на Олімпіяду прибули делегації трьох незалежних країн колишнього Совєтського Союзу — Литви, Латвії і Естонії, які недавно відновили свою незалежність.

Вперше за останні 32 роки перед трибуною пройшли посланці Південно-Африканської Республіки, яка була усунена від участи в попередніх іграх у зв'язку з політикою апартеїду, яку проводив уряд цієї країни. Вперше в іграх беруть участь спортовці африканської країни Намібії. Кубинські атлети прибули в Барселону після 12-річної відсутности, викликаної політичними мотивами. Навіть Албанія, яка останній раз посилала своїх атлетів на Олімпіяду в 1972 році, на цей раз також бере участь в іграх.

Найчисленнішою учасницею Олімпіяди є делегація З'єднаних Стейтів — 607 спортовців.

Після паради з коротким зверненням до гостей і учасників звернувся посадник Барселони президент організаційного комітету Олімпіяди Паскуаль Марагаль. Він закликав до миру в усьому світі, зокрема до перемир'я між ворогуючими сторонами колишньої Югославії, хоч би на час Олімпійських ігор, які триватимуть понад два тижні.

Після виступу президента Міжнародного Олімпійського комітету Хуана Антоніо Самаранча король Еспанії Хуан Карльос оголосив Олімпійські ігри відкриті. За хвилину над стадіоном спалахнув олімпійський вогонь, який горітиме у Барселоні до 9-го серпня — дня закриття Олімпіяди.

## У СВІТІ

**В ЧЕТВЕР, 23-ГО ЛИПНЯ, КАНЦЛЕР** Німеччини Гельмут Коль відкинув заклики до воєнного втручання Спільного ринку або ООН в боснійський конфлікт, щоб припинити кровопролиття в цій республіці. Коль сказав, що німцям у цьому конфлікті „треба діяти з особливою обережністю". Натомість уряд Німеччини надав статус втікачів 5,000 мешканцям Боснії і Герцеговини і заявив, що готовий збільшити для них квоту.

**У СВОЄМУ КОМЮНІКЕ** Палестинська визвольна організація назвала недостатнім рішення уряду Іцака Рабіна частково припинити будівництво поселень на окупованих арабських територіях і закликала Вашінгтон відмовити Єрусалимові в гарантіях кредитів. В комюніке підкреслюється, що ізраїльський уряд має альтернативу: або мир після виведення всіх військ з арабських земель, в тому числі з Єрусалиму, або продовження збройної боротьби.

**АФРИКАНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ** конгрес і найбільша південно-африканська профспілка повідомила про своє рішення провести 3-го і 4-го липня страйк протесту, щоб змусити президента де Клерка погодитися на створення до кінця року тимчасового перехідного уряду. Спостерігачі відзначають, що в Африканському національному конгресі все більший вплив здобувають грихильники насильницьких методів боротьби, які вважають, що тільки антиурядовими воєнними діями можна домогтися негайної резигнації президента де Клерка.

**ТЕРОРИСТИ З МАОЇСТСЬКОЇ** організації „Сяюча стежка" продовжують воєнні дії в столиці Перу Лімі. В місті кожного дня вибухають бомби. В середу, 22-го липня, бомбою зруйновано будинок середньої школи, загинуло до 10 учнів. Як свідчить дорадник уряду в питаннях боротьби з організованою злочинністю Ернандо де Сото, лідер „Сяючої стежки" Абнімаель Гусман привів з гірських районів країни понад тисячу бойовиків з наміром викликати в Лімі хаос, паралізувати діяльність уряду і організувати державний переворот.

**В ЧЕТВЕР, 23-ГО ЛИПНЯ, В** Мадриді розпочалася друга іберо-американська зустріч, в якій беруть участь керівники держав і урядів 19 країн Іберійського півострову і Латинської Америки. У своєму виступі прем'єр-міністер Еспанії Феліпе Ґонзалез заявив, що „в нашій спільноті нема місця нетерпимості, авторитаризмові, застосуванню зброї, політичним в'язням і вигнанцям", маючи на увазі кубинського комуністичного диктатора Фіделя Кастро. Інші державні діячі також критикували Кубу, однак жодного разу ім'я Кастро відверто не вживали.

**ГАНОЙ ПОВНІСТЮ ПОГОДИВСЯ** з наміром Москви зберегти російську воєнну базу у в'єтнамському приморському місті Камрань. Японська газета „Асагі" пише, що на думку відповідальних працівників в'єтнамського міністерства закордонних справ, збереження російської воєнної бази в Камрані „буде сприяти забезпеченню миру і стабільности в Південно-Східній Азії".

**У ВІВТОРОК, 21-ГО ЛИПНЯ,** увечорі сили самооборони Нагорного Карабаху збили тепловою ракетою азербайджанський літак-штурмовик типу СУ-25, після того, як він скинув бомби на одне з вірменських сіл.

## ІСНУЄ МОЖЛИВІСТЬ ЗАМИРЕННЯ МІЖ ІЗРАЇЛЕМ І АРАБАМИ

Токіо, Японія. — Томас Л. Фрідман, кореспондент газети „Ню Йорк Таймс" інформує у числі з 27-го липня, що державний секретар ЗСА Джеймс Бейкер, який мабуть останній раз в характері державного секретаря відвідав чимало країн Близького і Далекого Сходу заявив журналістам під час пресової конференції, що доля палестинців на окупованих Ізраїлем землях і взагалі співпраця араб ського світу тепер у їхніх руках.

Ізраїльський уряд прем'єр-міністра Іцака Рабіна пішов на далекойдучі компроміси і тепер наступив час, щоб також арабські країни і палестинці в Ізраїлі змінили своє відношення до Ізраїля і проявили гнучкість у політиці та політичній тактиці.

Вміжчасі, коли Дж. Бейкер відвідував деякі азійські країни, палестинці відбули свою позачергову конференцію темою якої були переважно проблеми зміни політики, пропонованої раніше державним секретарем ЗСА, який, розмовляючи з кореспондентами в Манілі підкреслив, що він хотів би почути конструктивну думку урядів Сирії, Йорданії, Ливану та інших, зокрема про справу розв'язки проблеми палестинського питання, арабських земель на західньому березі ріки Йордан і смузі Ґази, автономного управління арабів на тих землях, припинення або радше сповільнення будови нових приміщень для жидівських еміґрантів зі Східної Европи і колишнього СССР.

Прем'єр-міністер Ї. Рабін є при владі не цілих три тижні і араби, як заявив один з журналістів, правдоподібно хотіли б вичекати чи він буде сповняти свої обіцянки, чи ці обіцянки були тільки пропагандивним маневром, щоб виграти парляментарні вибори. Маючи поганий досвід з попереднім ізраїльським урядом прем'єра Іцака Шаміра і консервативним бльоком Лікуд, палестинці сприймають тепер кожну обіцянку Ізраїля дуже обережно.

Державний секретар Дж. Бейкер оптимістично оцінює ситуацію на Близькому Сході. „Ми вже довели ситуацію до такого стану, що ізраїльці й араби починають зі собою говорити, а навіть ведуть політичні переговори. Цю ситуацію не можна інакше назвати, як зворотним історичним пунктом", — заявив Дж. Бейкер поголоски про відхід його від активної закордонної політики збільшились в останньому часі. Деякі поінформовані особи кажуть, що поїздка Бейкера на Близький Схід і до Азії мабуть була останньою поїздкою в цьому капацитеті.

Чи потвердяться поголоски про те, що він, Бейкер, перебере керівництво вибор чою кампанією президента Джорджа Буша, ще зарано говорити, але така правдоподібність існує тим більше що він один з кращих стратегів Республіканської партії і це показав приклад з 1988 року.

## В АМЕРИЦІ

**МИНУЛОГО ЧЕТВЕРГА,** 23-го липня, члени Палати Репрезентантів схвалили законопроєкт, який дозволить знову регулювати ціни каблевої телевізії. Законопроєкт схвалено голосами 340 до 73 і він є дуже подібним до законопроєкту, що його схвалив Сенат ще в січні. Обидва проєкти були схвалені такою кількістю голосів у Сенаті і Палаті Репрезентантів, що мають достатню кількість голосів, щоб відкинути президентське вето. Справа в тому, що ціни на каблеві телевізійні програми зросли на 50 відсотків після того, як Уряд президента Джорджа Буша дозволив на дерегуляцію цін каблевим телевізійним мережам тому п'ять років.

**ВЕЛИКУ КІЛЬКІСТЬ** телевізійного часу та багато місця на сторінках світової преси присвячено вісткам, які в той чи інший спосіб пов'язані із надходячими спортовими іграми літньої Олімпіяди, що починаються в суботу у Барселоні, Еспанія. Виключне право передачі Олімпіяди у Барселоні має телевізійна мережа Ен-Бі-Сі, яка на загальне здивування вже на сьогоднішній день зуміла продати 96 до 97 відсотків призначеного часу для комерційних оголошень під час своїх 161-годинної передачі. Економісти та знавці уважають, що це також є майже олімпійським досягненням у цей час економічного застою по цілому світі.

**ЗНАВЦІ АМЕРИКАНСЬКОЇ** виборчої політики завважують, що кандидат Демократичної партії на президента ЗСА Билл Клінтон буде змушений починати робити вибір між багатьма дискусійними проблемами, щоб дати виборцям можливість пізнати напрямні його загальної політики. Одне з перших таких питань, яке йому прийдеться вирішувати, це його думка про торговельну угоду теперішнього Уряду президента Джорджа Буша з Мехіко. Якщо він погодиться з рішенням Уряду, то здобуде собі ворогів серед робітничих профспілок, деяких оборонців довкілля та інших впливових політичних угрупувань, але зате здобує признання знавців-науковців і комерційної громади в країні.

**СТЕЙТОВИЙ УРЯД В** Каліфорнії ніяк не може полагодити справи бюджету і тому почав своїм працівникам виплачувати платні не чеками, на покриття котрих в банку були гроші, але підписаними борговими зобов'язаннями. Одначе минулого тижня два найбільші банки у Каліфорнії заявили, що визначують термін приймання цих боргових зобов'язань. Бенк оф Америка визначив дату до 5-го серпня, а Веллс Фарґо бенк до 31-го липня. Ця постанова банків у Каліфорнії дещо комплікує фінансову проблему стейту, одначе аналітики твердять, що така гостра реакція може допомогти у прискореної вирішення справи бюджету.

**ДОВГОТРИВАЛА ПРОГАЛИНА** між заробітками білих і чорних громадян ЗСА зменшилася в останніх десятиліттях. Одначе опубліковані найновіші підрахунки державного бюра статистики вказують на те, що в 90-их роках ця прогалина стала відмінною в окремих регіонах країни. Найкраще ситуація виглядає у північносхідніх і західних частинах країни, одначе у центральнозахідних районах чорні громадяни потерпіли куди більше, як білі у наслідок економічного занепаду.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00.
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

## Несподіванки Росса Перо

Коли з початком цього року Росс Перо, більйонер з Тексасу, проголосив свою кандидатуру на президента ЗСА, то це була велика несподіванка. Бо 66-річний Перо ніколи не займав ніякого становища у державно-адміністративному апараті. Але Перо мало-хто знав поза межами Тексасу та бизнесового світу. Разом з проголошенням кандидатури Перо заявив, що він призначає сто мільйонів дол. на передвиборчу пропаґанду. І зароїлося в американських газетах і журналах від прихильних для Перо статтей. Спершу це була трохи гумористична кандидатура та згодом вона стала поважною, коли щораз більше американських людей почали вірити, що коли Росс Перо такий геніяльний бизнесмен, що зумів зібрати для себе кілька більйонів дол., то зуміє збалянсувати хворий на астрономічний дефіцит державний бюджет та зуміє уздоровити дефіцитову закордонну торгівлю. Люди розчарувалися в обох політичних партіях і дістали безпартійного кандидата. Коли ж конвенція Демократичної партії одноголосно вибрала губернатора стейту Аркансо — Билла Клінтона на свого президентського кандидата — Росс Перо раптом зрікся своєї кандидатури

Перо відмовився виразно з'ясувати журналістам причину резиґнації. Найвірогідніша версія ця, що Росс Перо, який ніколи не брав участи в будь-яких виборах, злякався, що може програти і волів виректися мільйонів долярів, витрачених на пресову пропаґанду, аніж наразитися на програну у виборах. У демократичній системі програ у виборах не компромітує і не дискредитує кандидата. Не раз буває, що невдачник в одних виборах — виграє в наступних. Але Перо — новик у політиці та ще й більйонер має іншу психіку і не допускає можливости, щоб він, власник більйонів, міг програти!

На політичному форумі створилася нова ситуація, чи пак вернулася ситуація до первісного вигляду, коли по демократичному боці залишився Билл Клінтон та по республіканському — президент Джордж Буш. Захоплений своєю перемогою на партійній конвенції Билл Клінтон почав роз'їздити по всій Америці, деклямуючи скрізь, що він придбає американському народові всі блага та створить „нову Америку". Нема нічого нового під сонцем: Джан Кеннеді обіцював виборцям, що відкриє Америці „нові обрії". Линдон Джансон заповідав, що створить „прикрашену Америку". Немає меж демагогічній пропаґанді.

Погоня Билла Клінтона за придбання голосів Перо має мало шансів успіху, бо Перо — консерватист, а Клінтон ліберал, дармащо представляє себе, як „поміркованого", знаючи, що лібералізм в Америці вже дуже непопулярний. Ідеологія у цьогорічних президентських виборах не грає ролі. Найпершу ролю все ще грає економіка. Демократична партія, яка гордо називає себе „партією народу", запрезентувалася у Конґресі, як партія „видатковців". Билл Клінтон у стейті Аркансо не був іншим і робив те саме, що демократи у федеральному Конґресі: покривав видатки новими податками — це те, що спричинило упадок популярности Буша, який зламав свою обіцянку виборцям, що не піднесе податків і підніс їх під тиском від демократичного Конґресу.

Нюйоркський губернатор Маріо Квомо, який був головним промовцем на партійній конвенції у Ню Йорку й офіційно запропонував кандидатуру Билла Клінтона, кілька днів тому вказав на найбільшу силу Клінтона: 16 мільйонів безробітних в Америці. Промовчав загально відому сумну правду, що поруч із безробіттям — дуже важко і трудно знайти робітника до будь-якої праці. Загадка цього парадоксу у тому, що мільйони американських робітників, членів робітничих спілок, воліють сидіти вдома, брати щомісячну допомогу безробітним від соціяльного забезпечення, як трохи більше заробляти працею. Це одна з характеристичних рис американської дійсности і дуже сумнівно, чи Клинтонові вдасться цю закорінену систему змінити і створити „нову Америку".

**ЗАКІНЧУЮЧИ СВОЮ** 1,240-милеву автобусну подорож для ширшого розреклямовання своїх кандидатур у цьогорічних президентських виборах, Билл Клінтон і Ал Ґор, кандидати на президента і віцепрезидента від Демократичної партії, у Сейнт Люїсі зібрали 25,000 ентузіястичних виборців, які голосно схвалили цю подорож. Б. Клінтон виголосив передвиборчу промову, в якій заявив, що є готовий рятувати країну від Уряду, який зовсім не дбає про пересічного громадянина. Він ентузіястично закликав всіх тих, яким надоїла бездіяльність існуючого Уряду президента Джорджа Буша, голосувати в листопаді на його кандидатуру та в цей спосіб спрямувати країну на нові рейки. Успіхи цієї подорожі знавці аналізують різно, але погоджуються, що вона дала можливість демократам бути центром уваги впродовж цього післяконвенційного часу.

**Мирослав Семчишин**

## ЩО НАС ТРИВОЖИТЬ?

I

Час невпинно наближає нас до найбільш вагомих дат в історії України XX століття, а це дати проголошення суверенности (16-го липня) і державної самостійности (24-го серпня), бож вони, зокрема друга дата, започаткували відновлення і відродження української державности. І першу річницю цієї великої події будуть урочисто відзначати там-на Рідних Землях і тут у діяспорі. Отже підводитимемо своєрідні підсумки життя і праці успіхів і неуспіхів, досягнень і невдач, та розглянемо ті всі, інколи дуже складні, проблеми, які проникали живий організм народу, що опинився у дуже винятковому положенні, що міняється справді калейдоскопно. Бож саме проголошення української державности, підтверджене всенародним референдумом, відразу породило безліч проблем, змін і труднощів, які прийшлось полагоджувати на усіх щаблях державної адміністрації, починаючи від Президента чи Верховної Ради, а кінчаючи на обласних Радах і міських самоуправліннях. Таким чином відроджена Україна, з першого дня свого нового життя, опинилась у своєрідному крутежі проблем, фактів і подій так внутрішньо-національного як і зовнішньо-політичного характеру.

У прилюдних виступах чи статтях видатних діячів і публіцистів можна інколи почути фразу — чи справді ми вже повноціла держава? Держава вивершена у всіх своїх механізмах і ресурсах, держава, що отряслась із усього страхітливого намулу минулого зокрема в духовній площині? „Україна існує більше номінально ніж фактично" — так імовірно висловився один з провідних діячів Руху. І саме духовна обнова мусить стати фундаментом відродженої України і її державного будівництва, до якого змагаємо з великими труднощами і до якого скептично, а то й ворожо, приглядаються наші недруги і вороги. І в такому саме контексті треба зацитувати слова такої славної і заслуженої поетеси як Ліна Костенко, сказані під час велелюдних шевченківських святкувань у травні на Чернігівській Україні (цитуємо):

„Якби я знала, що це свято „В сім'ї вольній, новій", я би ніколи сюди не приїхала... Не бачу ще сім'ї вольної, не бачу ще нової. Мені страшно. В мені як українці з журбою радість обнялась. Трохи вірю — може вже Україна незалежна? А потім думаю. Боже, чи не є це як у Шевченка: „Німець каже ви моголи. Моголи-моголи"! А тепер нам скажуть: „Ви незалежні, незалежні"! І ми вже танцюємо, радіємо. Зробімо так, щоби нас не ошукали ще раз...
Так, діждались волі, але ще не сповна в неї віримо... Та й у житті ще доволі такого, що будить зневіру".

Так, це суща правда. Діждались ми волі, проголосили державну незалежність, маємо Парлямент, Президента, Уряд, маємо уже зформовану армію і майже визначені кордони, але впарі з цим на цій же суверенній, незалежній Україні вибухають спалахом гейби торпеди — події що тривожать і насторожують. А ось три знаменні приклади за останні місяці. Під заголовком „За кресленням московських архітекторів" — „Літературна Україна" з 18-го травня повідомляє: У Донецьку відбувся „граждансьский" конґрес „демократических сил України", який зробив спробу закласти міну під незалежну соборну українську державу. У програмовій заяві відкидають необхідність побудови української державности, організації української армії, вимагають відокремлення Криму від України. Кілька неділимських антиукраїнських організацій створили в Донецьку політичний бльок що виступить за федеративний устрій України і беззвітну відданість Співдружности Незалежних Держав (СНД), та зажадав надання російській мові прав і привілеїв другої державної мови в Україні. А делеґатами на цей конґрес були представники Києва, Харкова, Одеси, Миколаєва, Луганська і ....Львова.

Але Луганськ, як наявна маніфестація антиукраїнської і антидержавної підривної роботи — не відокремлений випадок. Його побратимом став сумнозвісний Січеслав (кол. Дніпропетровськ), прозваний „столицею застою". Ось що про нього читаємо у двотижневику УАПЦ — „Благовісник Відродження" за 16-те червня: „Там (у Січеславі), після першотравневого червоного мітингу, біля пам'ятника Леніна, войовничі шовіністи 9-го травня вийшли знову на великий мітинґ у пам'ять жертв війни з гаслами: 'Наша родіна — Совєтський Союз'. У виступах і резолюціях прозвучала критика президента Кравчука за розвал 'нерушимого Союзу, невизнання акту 1 грудня (референдум) та державної символіки України. Єдиний синьо-жовтий прапор, що маяв під час демонстрації, вирвано з рук члена Руху і УАПЦ і знищено. Цю антиукраїнську вакханалію освятило шість панотців з Російської Православної Церкви, а більшість установ міста, незважаючи на наказ президента, не вивісили державних прапорів, мовляв — 'ми не желаєм заниматися політикою' "...

*Закінчення буде.*

**Віктор Міняйло**
**УНІАР**

## УКРАЇНА І МОЛДОВА ХОЧУТЬ МИРУ

I

Міністерство закордонних справ України повідомило, що 21-го липня між Російською Федерацією і Республікою Молдова підписано угоду про вреґулювання збройного конфлікту у східніх районах Республіки Молдова на мирних засадах.

Міністерство закордонних справ України, у зв'язку з цим, поширило інформацію, що Україна вітає будь-які дії спрямовані на досягнення міцного та справедливого миру у Придністров'ї. У заяві висловлено сподівання, що започаткований процес сприятиме вирішенню усіх питань, пов'язаних із конфліктом, зокрема, проблемами втікачів.

Зазначається, що ця важлива гуманітарна і соціяльна проблема повинна стати предметом невідкладних українсько-молдовських переговорів З самого початку конфлікту, підкреслюється у заяві, Україна на всіх можливих рівнях активно сприяла пошукові шляхів його вирішення виключно мирними політичними засобами. „Наша держава і надалі вживатиме зсіх заходів для встановлення злагоди і спокою у Придністров'ї".

Ні російський народ, ні молдовський, ні український не хотіли війни, та не так усе сталося, як гадалося: зненацька Україна опинилася причетною до збройного конфлікту в Придністров'ї — вздовж кордону з Молдовою створено 60 кілометрову зону підвищеного контролю; на Одещині та в інших областях країни перебуває понад 80 тисяч втікачів із районів військових дій. На невеличкій смужці землі вздовж лівого берега Дністра переплелися інтереси 4-ох держав: Росії, Румунії, України та, звичайно, Молдови. Лише у цьому столітті територія Придністров'я декілька разів змінювала своє підпорядкування. Вона входила спочатку до складу Російської імперії, потім, як автономна частина, до Української ССР. Після сумнозвісного пакту — Молотова-Ріббентропа — під еґідою Сталіна створено Молдовську Совєтську Соціялістичну Республіку, до якої від України відійшло Придністров'я, а від Румунії решта території сучасної Молдови. Після початку перебудови правий берег МССР звичайно, потягнувся до Румунії, з якою молдован пов'язує спільна мова, історія та культура. А Придністров'я, де мешкає 40 відс. молдован, а решта — люди слов'янських національностей, не бажаючи приєднання до Румунії, з надією дивилися на тоді ще існуючий СССР. Назрівав конфлікт.

Як відповідь на необережні заяви керівництва Народного Фронту Молдови та на досить радикальний закон про мови у МССР у серпні-жовтні 1989 року на великих російськомовних підприємствах Бендер, Тирасполя та Рибниці створюються Ради трудових колективів (РТК) прокомуністичної орієнтації. Варто зауважити, що більшість індустріяльно-промислового потенціялу МССР розташовано на лівому березі Дністра. Керівництво РТК почало вимагати більшої самостійности для своїх підприємств, на їх думку значна частина прибутку має залишитися там, де він виробляється. Уряд МССР фактично не відреаґував на вимоги РТК, там вважали, що підприємства Придністров'я і так мають великі повноваження. На початку 1990 року у містах на лівому березі Дністра проведено референдуми, наслідками яких стало самопроголошення так званої Придністровської Молдовської Совєтської Соціялістичної Республіки у складі МССР. Парлямент Молдови визнав цей референдум незаконним.

Протистояння розпочалося у листопаді 1990 року в Дубосарах, коли місцева влада намагалася заважати роботі молдовської поліції, яка залишилася під юрисдикцією Молдови. З обох берегів Дністра створюються військові формування, почалися збройні сутички, які зчасом переросли у справжню війну. Кульмінацією цієї безглуздої війни стала трагедія у Бендерах 19 червня 1992 року — місто було майже зруйноване, тоді загинуло понад 500 мирних мешканців Бендер. 8-го липня представники Росії та Молдови за участю командирів 14-ої армії підписали угоду про припинення вогню. Але вогонь не припинився.

Щоб розібратися, що дійсно відбувається у Придністров'ї, співробітники інформаґенції „Республіка" понад 3 тижні перебували у районі збройного конфлікту. Отримавши охоронні грамоти в прес-центрі Придністровської Молдовської Республіки, ми одразу вирушили в Бендери.

*Закінчення буде.*

**ЖИТТЯ І ЗНАННЯ**

**Редаґує Лев Яцкевич**

## *На слідах цивілізації маїв*

Цілий ряд видатних вчених, а головно археологів, беручи до уваги подібність побудови пірамід в Єгипті, Мехіко та Центральній Америці, заступають погляд, що в минулому мусів існувати або якийсь зв'язок поміж Африкою, Европою та Америкою або спільне джерело культури й цивілізації. Противники цієї теорії звертають увагу на великі різниці, не тільки у зовнішньому розташуванні. До речі, єгипетські піраміди мають побудовані внутрішні коридори й кімнати, чого не мають, наприклад, американські піраміди.

Але згодом виявилось, що піраміди ацтеків у Мехіко та маїв в Центральній Америці мають також внутрішні коридори й кімнати. Такою пірамідою виявилася нещодавно відкрита піраміда маїв у Паленку, в Південному Мехіко. На вершку цієї піраміди, 80 стіп заввишки, найдено руїни святині, знаної під іменем „Святині розписів". З цієї святині провадить тайний коридор униз до засекреченої кімнати, в якій був уставлений п'ятитонний кам'яний жертовник, вартість якого деякі археологи розцінюють на півмільйона долярів. Здовж стін цієї кімнати знайдено дорогоцінні перли та різнорідні релігійні пожертви, з напівшляхетних каменів, між якими особливу увагу звернув дивний об'єкт, що дуже нагадував своїм зовнішнім виглядом гейби наш, літак. Після довшого обшуку цієї кімнати, знайдено на її долівці кам'яну плиту, що закривала вхід до підземного коридора, засипаного вщерть камінням та землею. Після його прочищення, вони наткнулися на важкі дерев'яні двері, перед якими лежало шість людських кістяків. По відчиненні дверей, археологи увійшли до просторої кімнати, стіни якої були покриті доволі добре збереженими плоскорізьбами. По середині кімнати стояв важкий жертовник, під яким запримічено кам'яну плиту, що мабуть закривала вхід до підземного саркофаґу одного з володарів маїв.

В тому часі, коли вістка про пірамідну нахідку прошибла крізь сторінки світової преси, зроблено нове вагоме відкриття, що мало пов'язання із знахідкою моделю літака у піраміді маїв. Ідеться тут про сенсаційну знахідку міжнародною академією дослідів нас санскриптом, у Мисоре в Індії, рукопису, написаного індійським вченим Багарадваєм. Приблизно 3,000 років перед народженням Христа. Цей рукопис становить, в модерному розумінні, посібник споруди літака з детальним описом усіх його складових частин, які можна виготовити з 16-ти різних стопів металу. Причому, автор згаданого рукопису звертає увагу читача на два моделі згаданого літака, з яких один не може, ані зламатися, ані загорітися. Кожний з цих двох літаків можна спорудити з 32-ох основних частин, з яких кожну можна, у випадку потреби, обміняти запасною частиною.

Спорудники сучасних літаків вважають, що передумовою для підносу літака в повітря становить кут його нахилу крил. Про це згадує також автор згаданого посібника, що викликає у читача неймовірний подив, звідкіля у цих стародавніх „інженерів" (без модерної аеродинаміки), взялося таке велике знання летунської технології?

І тут, мимоволі, насувається пов'язання поміж моделем літака, знайденого в піраміді, маїв, у Південному Мехіко та посібником споруди такого літака. У знахідці санскритського рукопису в Індії. Але цей рукопис не становить першої згадки про стародавні літаки. Її знаходимо в розповіді єгипетського жреця Сольона про леґендарну Атлантиду, яку згодом детально описав грецький філософ Платон у своїх двох діялогах: „Тімей" та „Крітей". Атлантида мала бути розташована поза стовпами Геракля, на Атлантійськім океані, яку приблизно 10,000 років до Христа цей океан поглинув, разом з її величавою столицею, опоясаною муром, з чотирьома золотими воротами". Атлантида мала бути країною високої технічної цивілізації, жителі якої користувалися електричною енерґією та летунською комунікацією. Вони виготовляли свої літаки, із стопів різнорідних металів, які витоплювали з металевих руд, при допомозі високої температури. На жаль, незважаючи на багаторічні розшуки, не вдалося сучасним вченим ні віднайти слідів існування Атлантиди, ні потвердити існування її високої цивілізації.

З уваги на те вчений світ відкинув можливість її існування та її заавансованої цивілізації, як несумісного з археологічною дійсністю. Віднайдення проте рукопису Бгарадвая ставить цю проблему в цілком іншу площину та насвітлення. Виглядає бо, що не має нічого нового на світі („nil novo sub sole"), й ми не маємо чим чванитися, а зокрема, нашими летунськими досягненнями, давність яких не переходить тривання одного сторіччя, тоді, як на Сході вони були вже відомі багато тисяч років перед народженням Христа.

Звичайно, але те, що ми досі дослідили, ставляє хронологію нашої цивілізації під знаком великого запиту?

**Анатолій Горховський**

## 72 ГОДИНИ, ЩО ПРИГОЛОМШИЛИ СВІТ

(Очима очевидця)

I

Ранок 19-го серпня 1991 року застав мене в одній з московських лікарень. Незабаром після того, як в радіо було передано звернення державного комітету з надзвичайного стану, прибув головний лікар і повідомив хворих про те, що у місто прямують колони танків та бронемашин, не виключена можливість виникнення зіткнень і появи поранених, а тому усі мусять негайно звільнити медичний заклад.

Оформивши необхідні документи, я незабаром опинився за брамою лікарні. Найперше, що мене, як журналіста, цікавило це те, який вплив справило на москвичів звернення керівників хунти. Мені видалося, що стану свідком протиборства різних верств населення, а побачив спокійну обстановку, люди поспішали на роботу, чітко працював міський транспорт. Лише біля газетних кіосків юрмилися люди, в переважній більшості пенсіонери, які жваво обговорювали останні події. Більшість москвичів, і найперше молодь, гнівно засуджували путчистів, говорили про необхідність всемірно підтримувати Боріса Єльцина.

Я поспішав до центру міста, туди прямували танки. В метро побачив стурбованих, похмурих людей, вони були мовчазні, кожний з них, напевно, вирішував про себе, а що буде далі, невже знову повернеться диктатура?

На Манежній площі перед очима — зовсім інша картина. Військові патрулі, які перекривали рух машин, готували дорогу бойовій техніці. Погляди людей, що заповнили тротуари, були звернуті у бік Тверської вулиці звідки доносився гуркіт машин. Хтось вигукнув: „Йдуть танки". Броньовані колони прямували на Красну площу. За ними пішли чоловіки, жінки і навіть діти. Та біля історичного музею їх зупинили.

Дивлячись на цю грізну армаду, я мимоволі пригадав холодний листопадовий день 1941 року, коли відзначалася річниця Жовтневої революції і танки, слідуючи цим же маршрутом, після паради на Красній площі, без зупинки відправлялися на фронт, який проходив за кілька десятків кілометрів від столиці.

Цього разу бойові машини не поспішали покидати місто, навпаки, вони готувалися штурмувати його, точніше урядові установи і найперше парлямент Росії, якого щільним кільцем оточила броньова техніка.

Гордовитий будинок російського парляменту в ті години важко було впізнати. На його стінах з'явилися численні листівки, плякати, звернення, які закликали не виконувати розпоряджень путчистів, чинити їм опір, боротися до кінця за свободу і незалежність. Навколо Білого Дому розташувалися молодечі загони, у кожного юнака чи дівчини на рукаві пов'язка біло-червоно-голубого кольорів.

У відповідь на заклик Боріса Єльцина тисячі людей взялися за спорудження барикад, які повинні були перепинити дорогу бронетехніці. Одні розбирали бруківку, інші демонтували залізні огорожі, укладали бетонні бльоки, що призначалися для спорудження кітла. Всі працювали завзято, адже в кожну мить міг розпочатися штурм парляменту.

Трудилися молоді і старі, жінки і чоловіки. Запам'яталися дві похилого віку жінки, які у торбинках звідкись принесли по кілька цеглин і поклали їх на барикаду, що споруджувалася біля входу у Білий дім. Підходжу до однієї із жінок і прошу розповісти про себе:

— Ну, що можу сказати? Звуть мене Людмила Петрівна Соколова. Як бачите, я вже не молода людина, давно на пенсії. Під час минулої війни, а мені було сімнадцять років, захищала Москву. І тепер прийшла, щоб захистити демократичну владу.

Усе, про що розповідалося вище, діялося неподалік від станції метро, яка носить символічну назву „Баррикадная". Поїзди, що курсують на цьому напрямку метрополітену, певну частку шляху долають на поверхні. Машиністи, ігноруючи наказ своїх начальників, уповільнювали ходу, аби пасажири мали можливість розгледіти, що діється біля Білого дому.

Шість броньових колон маневрували навколо будинку Верховної Ради РСФСР, не осмілюючись піти на штурм. Взявшись за руки, люди численними живими кільцями оточували Білий дім, вони стояли віч-на-віч з танками і бронемашинами. До того ж уся ця бойова техніка мала не зовсім звичайний вигляд. Відмінність полягала в тому, що поруч з гарматами та кулеметами на броні лежали батони хліба, пакети з молоком, фрукти. Усе це принесли воїнам мешканці навколишніх будинків. Вони знали, що солдат невчасно годують, що погано організована робота інтендантської служби.

Біля одного з танків я помітив зажуреного солдата. Не знаю чому, але саме з ним мені захотілося поговорити.

*Закінчення буде.*

## Загальні збори Фундації „Прометей”

Тринадцяті Загальні збори Фундації „Прометей” ім. Степана Онищука і Стефанії Швед відбулися в Торонто 26-го червня. Участь у зборах взяли: Владика Ізидор Борецький, інж. Мирон Барабаш, д-р Петро Глібович, Василь Дідюк, Леся Шуст, д-р Олег Романишин, Ольга Заверуха, Михайло Шепетик, Володимир Окіпнюк, мгр Теодосій Буйняк, Марійка Шепард і Ірина Мицак. Президію зборів обрано в складі: інж. М. Барабаш — голова, І. Мицак — секретар.

Після відчитання і прийняття протоколу з останніх Загальних зборів докладні звіти зложили М. Шепард — книговод, д-р П. Глібович — голова Розподільчої комісії, м. Барабаш — голова Дирекції, О. Заверуха — голова Контрольної комісії. Інж. Барабаш передав привіт від фундаторів С. Онищука і С. Швед.

У звітному році розподілено 24,250 дол. на молодечі та інші громадські організації, пресу, видавничі справи і допомогу Україні, яка включала, між іншим, наукові конференції, допомогу для видавництв, як також дітям Чорнобиля. Майно фундації на кінець 1991 року становило 410,713 дол. Звіт Контрольної комісії виявив, що все діловодство і праця були в найкращому порядку, за що було висловлено признання і подяку Дирекції, а зокрема голові інж. М. Барабашеві за його віддану і активну працю в розбудові фундації.

Після короткої дискусії, нову Управу обрано в складі: інж. С. Онищук — почесний голова, С. Швед — почесний член, інж. М. Барабаш — голова, М. Шкамбара — заступник голови, І. Мицак — секретар, Владика І. Борецький, митрофорний протоієрей П. Бублик, мгр В. Кіш, В. Окіпнюк, ред. В. Дідюк, адв. Л. Козак, І. Кузів, Х. Бідяк — члени; Контрольна комісія: О. Заверуха — голова, М. Шепетик, Я. Рожелюк — члени. Розподільча комісія: д-р П. Глібович — голова, о. П. Бублик, М. Шкамбара, Л. Шуст, В. Окіпнюк, д-р О. Романишин, інж. М. Барабаш — члени.

У „різному” порушено ще цілий ряд справ щодо дальшої розбудови фундації і допомоги Україні. У розвинутій дискусії та висловлених думках учасники зборів погодились, що допомоги чекають виховно-освітні ділянки, через видання шкільних підручників, перевидання „Історії українського війська”, що тепер на часі, належиться підтримати газету „Літературна Україна” і т. п. Може також було б доцільно законцентрувати допомогу у якомусь одному проєкті, а не роздрібнювати на окремі, часто сумнівні і неконтрольовані пожертви. Рішено, щоб Розподільча комісія на інформаціях і пропозиціях членів Фундації, які цього року будуть в Україні і дещо більше зорієнтуються в потребі і формі такої допомоги, випрацювала плян допомоги. Підтверджено минулорічну фінансову допомогу в сумі 10.000 дол. на книжку д-ра Косика „Україна і Третій Райх”, яка вийде у цьому році українською, англійською й іншими мовами, як також книжку св. п. д-ра М. Боровика в сумі 500 дол. На протязі 13-річної діяльности фундація у щорічних пожертвах на молодіжні й інші громадські установи-організації, видавничі справи, наукові конференції, допомогу видавництвам і пресі, пожертви дітям Чорнобиля і окрему поміч Україні виплатила понад 200,000 дол. Вже тільки з цього видно, які великі потреби має наша громада і Україна! А скільки наших багатих людей, зокрема самотніх, якось легковажно ставляться до вчасного і належного впорядкування свого, тяжкою працею здобутого, життєвого дорібку, який опісля розпливається в чужі руки. Гроші, що так пропадають, створили б величезну фінансову базу не тільки для потреби нашої спільноти в Канаді, але й цілого українського народу. Хай добрим прикладом будуть інж. С. Онищук і С. Швед, що свій дорібок завчасно віддали своїй громаді, рідному народові. Вони у своєму житті завжди „великого бажали” — бажали не для себе, а для загалу. І вони сьогодні є свідками здійснення своїх мрій — тут і там, у вільній вже Україні! За це належить ся їм признання і слава!

Людей доброї волі закликаємо приєднуватися до дальшої розбудови Фундації „Прометей”, або засновати нові подібні фундації, бо тільки спільними силами зможемо зміцнити наші моральні і матеріяльні сили і допоможемо українському народові закріпити свою державність. Дирекція повідомляє, що складання аплікацій на дотації у 1992 році треба вносити не пізніше 31-го жовтня ц. р. на адресу: Prometheus Foundation c/o Community Trust, 2299 Bloor St. Toronto, Ont. M6S 4T2.

Н. Н.

## Кооперативна діяспорна поїздка — місія в Україну

З ініціятиви Української Світової Кооперативної Ради (УСКР), Всесвітньої кооперативної ради (-WOC-CU) та Канадської кооперативної ради ( ССА), у червні 1992 року відбулася велика поїздка — місія представників діяспорної кооперації в Україні для проведення ширшої дискусії та спроби утворення там фінансових кооперативних установ, спілок, подібних до тих, що існують в країнах поселення, і які існували в Наддніпрянській Україні до часу ліквідації більшовиками (20-ті роки), а в Галичині до 1939 року.

Щоб здійснити таку кооперативну місію в Україну, велася майже два роки підготова до цього: в Канаді Ярко Скрипник, член дирекції Канадської кооперативної централі в Альберті, розпочав працю над кооперативним проєктом для України в контактах з державними чинниками. У справу заангажувався також Тарас Підзамецький, зацікавлюючи кооперативно загальноукраїнською ідеєю ширші кола українських кооператорів в Канаді.

На терені ЗСА над кооперативним проєктом для України почав працювати Богдан Ватраль, фінансовий референт УСКР і екзекутивний директор кооперативної каси „Самопоміч” в Чикаго. З його ініціятиви УСКР нав'язала контакт з Всесвітньою кооперативною радою, яка вже працювала над подібним проєктом для Польщі, для країн Східної Европи. На конференції Всесвітньої кооперативної ради у Вашінгтоні в 1990 році Б. Ватраль з переконанням представляв можливості розвитку кооперації в Україні. У квітні 1991 року відбулась, зорганізована канадськими професіоналістами Канади, економічна конференція в Едмонтоні, і тут знову Б. Батраль і Т. Підзамецький реферували потребу зацікавитись можливостями організування кооперації фінансової в Україні. Ця тема викликала зацікавлення і зрозуміння.

В Канаді і в ЗСА родиться дух ентузіязму, а його головні речники просувають справу вперед. Користаючи присутністю членів Президії Верховної Ради України Володимира Пилипчука та Василя Євтухова, і в Канаді, і в ЗСА відбулись ділові розмови та конкретні домовлення про поїздки представників діяспорної кооперації в Україну. В Торонто, на конференції представників української кооперації Канади та Америки й ентузіястів допомоги розбудови кооперації в Україні, спонсорованої УСКР, взято до уваги і пропозицію Всесвітньої Кооперативної Ради щодо спільної поїздки в Україну для вивчення можливостей розвитку кооперації. На тій конференції 17-го серпня 1991 року в Торонто утворено Комісію для контактів у справі кооперації в Україні. Головою Комісії вибрано Богдана Ватраля. У лютому 1992 року реалізується перша поїздка-місія в Україну. В склад делегації входять: Богдан Ватраль — голова Комісії, Левко Казанівський — правний дорадник кооперативної каси „Самопоміч” в Чикаго, Юрій Чучман — заст. голови кредитової спілки „Карпатія” у Вінніпегу, та Ярко Скрипник з Эдмонтону і Тарас Підзамецький з Торонто. Від Всесвітньої Кооперативної Ради делегатами були Дейл Мейджер і Дін Мегн. Канадську Кооперативну Раду заступала Ліса Доннер. Вислала також свого представника КЮН — забезпечена компанія Яцека Чіянчіяри.

Ця перша поїздка мала зорієнтувати організаторів щодо реальних обставин і можливостей в Україні та щодо того, які конкретні заходи треба чинити для організування кооперативних фінансових інституцій. В тій цілі делегати їздили в різні міста України, на сході — в Дніпропетровське і Кривий Ріг, на заході — Івано-Франківське, Тернопіль, Львів, Рівне і Луцьк. Відтак у Києві відбулася коротка спільна конференція та пресова конференція з головою Комісії Б. Галалем.

Ця поїздка створила ґрунт для другої, про яку мова на початку, для здійснювання запроєктованих ініціятив. Делегація була доволі чисельна: з Канади поїхало 12 осіб, зі ЗСА 8 і з Австралії — голова Української Австралійської Кооперативної Ради Мирослав Бслюх з дружиною — він брав активну участь в підготові цього проєкту. Від державних установ їздили: Ліса Доннер — від Канадської кооперативної ради, Дін Мейджер — від Всесвітньої Кооперативної Ради, Яцек Чіянчіяра — від КЮН, та Орест Підзамецький від іншуранцевої групи „Гвелф” з Онтаріо. По приїзді до Києва, 9-го червня 1992 року відбулася коротка інформативна конференція та „розподіл міст”, куди запроєктовано поїхати та провести „круглі столи” для розглянення можливостей організувати фінансові кооперативні установи. Технічну сторінку тих поїздок наладнав Володимир Тюн з Чикаго, який в тій цілі поїхав раніше в Україну.

До міста Луцька і Рівного поїхали Ярко Скрипник та Романа Бачинська з Канади і Марко Пилипшенко з Рочестеру, ЗСА. До Тернополя і Львова — Оля Заверуха, Петро Микуляк та Юрко Чучман з Канади і Богдан Кекіш з Ню Йорку. До Івано-Франківського — Ірина Качмарська, Левко Фіголь та Біл Жеребецький з Канади. Орися Бордяк з Чикаго разом з Яцеком Чіянчіярою та Орестом Під замецьким поїхали до Чернівців. Д Дніпропетровського і Кривого Рогу — Богдан Ватраль та Ігор Ляшок — ЗСА. У Києві залишилися і провели конференцію: Роман Бігун, ЗСА, секретар УСКР, Мирослав Болюх з Австралії та Том Брик і Тарас Підзамецький з Канади. У всіх містах відбулись конференції, розмови з зацікавленими особами, з багатьма нав'язано контакт і це в час лютневої поїздки.

19-го червня всі з'їхалися знову до Києва, де відбулося спільне засідання, так званий „республіканський круглий стіл кредитових спілок” — представників з України і діяспори. В пляні нарад поставлено дві справи: 1) звітування, інформації з проведених регіональних конференцій.

Звітодавців було 17 осіб, нарадами проводили Оля Заверуха і Богдан Ватраль, секретарював Мирослав Болюх.

Другою справою було утворення Координаційної Ради Кредитових Спілок України. У звідомленні з Кривого Рогу було сказано про утворення Кредитової Спілки будівельної галузі. Б. Ватраль привіз статут новоутвореної спілки. (Скоріше постала вже медична фінансова спілка).

До складу утвореної Координаційної Ради вибрано 18 осіб (присутніх представників, зацікавлених осіб з України, було 31.) Координатором став Петро Козинець — консультант Комісії з питань розвитку базових галузей народного господарства при Верховній Раді.

Координаційний Центр існує, контакти встановлені, тільки треба дальшої праці, зусиль щоб початковий ентузіязм перетворювати в мережу фінансових спілок.

„Перші кроки зроблено” як написано в криворізькій газеті в дуже позитивному репортажі про зорганізування там кооперативної спілки.

Є помітне зацікавлення „кооперативним проєктом для України” державно-кооперативних чинників ЗСА і Канади. Канада готова дати більшу фінансову підтримку, навіть мільйон долярів, якщо проєкт буде реалізований. Американська сторона буде фінансувати перебування тут 5 осіб для проведення практики впродовж 3—6 місяців. Такі заяви були зроблені. Все разом може принести користь при спільній добрій роботі для спільної мети.

Ірина Камінська

**У ВАШІНГТОНІ В ЧЕТВЕР,** 23-го липня, відкрито доступ для публіки до тисяч досі заборонених документів пов'язаних із справою пропавших без вістки американських вояків у В'єтнамській війні. Все це в наслідок постійних чуток, що попередні та теперішній Уряди країни не були достатньо активними в цій справі. Доступ до згаданих документів на думку знавців бодай частинно покаже громадськості, чи всі ці обвинувачення мають будь-яку конкретну базу.

**В ПОЛЬЩІ ПРОДОВЖУЮТЬ** страйкувати робітники найбільших підприємств, котрі добувають мідну руду і виплавляють мідь. У зверненні на ім'я президента Леха Валенси вони вимагають негайно припинити дію податку з надпоНормативного зростання заробітної платні і скасувати так звані дивиденди з підприємств. Ці відрахування привели до межі банкрутства найкращі польські підприємства, серед них об'єднання „Польська мідь”.

**КОЛИШНІЙ КЕРІВНИК** комуністичного режиму в Болгарії 80-річний Тодор Живков свідчив у суді про зловживання владою з боку членів колишньої номенклатурної партійно-державної кліки. Згідно з даними, якими володіє слідство, Живков особисто присвоїв різного державного майна на суму 4 міл. дол. Якщо вину Живкова буде доведено, йому загрожує тюремне ув'язнення від 10 до 20 років. В останній час в Болгарії арештовано 16 колишніх членів уряду і партійного керівництва.

**ЦИМИ ДНЯМИ ДО РИМУ** прибуло декілька спеціялістів з ФБІ, щоб допомогти в розшуках вбивць прокуратора Палермо Паольо Борселліно. Прем'єр-міністер Італії Джуляно Амато має намір затвердити в парляменті нову редакцію закону, що надасть комісарам поліції ті повноваження, котрих вони безуспішно домагалися роками. Всього у закон внесено 120 поправок і доповнень. Серед них — право обшукувати мешкання і влаштовувати облави без наказу прокуратора, право підслуховувати телефонічні розмови та інше.

## *Дощ перервав фінальні ігри тенісового турніру на Союзівці*

Союзівка. — Двократна злива в неділю, 5-го липня, не дозволила на закінчення фінальних змагань у групах чоловіків і сеньйорів першого в цьому сезоні тенісового турніру на Союзівці за першості УСЦАК — Схід.

У фіналі чоловіків Денис Чорній вів 7—6, 4—4 проти д-ра Юрія Харука, а у фіналі сеньйорів Юрій Савчак провадив 6—2, 3—3 проти Юрія Петрикевича, коли друга злива того дня унеможливила закінчення ігор. Змагання ці будуть вирішені за згодою фіналістів і турнірової комісії.



*Фіналісти турніру УСЦАК — Схід*

*(Світлила: ред. Христина Лев, „Український Тижневик).*

У групі чоловіків у півфіналах д-р Харук переміг Андрія Хархаліса 6—3, 6—1 а Д. Чорній Івана Лопату 7—6(7—3), 6—7(4—7), 6—3.

У групі сеньйорів Ю. Савчак елімінував у півфіналі Юрія Граба, 6—0, 6—1, після того, як цей останній переміг у чвертьфіналі колишнього трикратного чемпіона УСЦАК Лева Воробкевича, 7—5, 6—7, (6—8), 7—5, Л. Воробкевич відтак добився перемоги в групі сеньйорів з одною програною, перемагаючи у фіналі Романа Олінця, 6—0, 6—2.

У другому півфіналі Ю. Петрикевич переміг Юрія Грабця 6—2, 4—6, 6—2.

У групі чоловіків з одною програною юнак Даньо Кунцьо переміг контуженого Адріяна Кутка 4—6, 2—0.

У групі жінок (змагалось чотири) Лариса Грабець перемогла у фіналі Меласю Ставничу, 6—4, 4—6, 6—3. У півфіналах Л. Грабець елімінувала Маю Мілянич, 1—6, 7—6, 6—0, а М. Ставнича Аню Навроцьку, 5—7, 6—0, 6—4. Третє місце здобула М. Мілянич перемогою над А. Навроцькою, 6—4, 5—3.

Фіналістам нагороди вручили голова КЛК Юрій Попель і інж. Юрій Савчак, ланковий тенісу УСЦАК, які й проводили турніром в асисті Зенона Снилика. Нагороди уфундував УСК Ню Йорк.

Наступний турнір на осені — подвійні ігри 1—2-го серпня.



Ділимося сумною вісткою,
що в четвер, 23-го липня 1992 р.
відійшла у вічність наша найдорожча

МАМА і БАБЦЯ

**бл. п.**

**Володимира Сорока**

народжена в 1909 р. в Перемишлі — Україна

ПАНАХИДА у вівторок, 28-го липня о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Lilly and Zeiler 1900 Eastern Ave., Baltimore, Md.

ПОХОРОН в середу, 29-го липня о год. 10-ій в українській католицькій церкві св. Михаїла, а опісля тлінні останки спочинуть на українському цвинтарі — Мавзолею у Вашінґтоні Д. К.

У глибокому смутку:

син — ІГОР КЕБУЗИНСЬКИЙ
внуки — ГРИГОРІЙ
АНДРІЙ з дружиною ІРЕНОЮ
КСЕНЯ з мужем ЛОВЕЛЬОМ



Ділимося невимовно болючою вісткою,
що у вівторок, 30-го червня 1992 р. відійшов у відність
наш найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО, БРАТ і ДІДУНЬО

**бл. п. інж.**

**Володимир Колодій**

уроджений в Стрию, Україна, 19-го червня 1907 р.

ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА і ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в каплиці на кладовищі св. Хреста в Сан Дієґо, Каліфорнія в дні 2-го липня 1992 р.

В глибокому смутку залишились:

дружина — ОЛЬГА з РОМАНИКІВ
дочка — СОНЯ (METZE) з чоловіком
сини — РОМАН і БОГДАН з родинами
внучки — ЛЬОРЕН і КАТЕРИНА
сестра — ОЛЬГА ПАРУБЧАК з чоловіком
братова — ІРЕНА КОЛОДІЙ з родиною
сестрінок — ЮРІЙ ТЕРЛЕЦЬКИЙ з родиною
та ближча і дальша родина

Покійний покінчив студії у львівській політехніці, Лісово-мірничий відділ в 1935 р. працював як адміністратор лісових дібр української католицької Капітули в Перемишлі у Волі Миговій, Лемківщина, а опісля в лісах Соколики Гірські, Бойківщина. На еміґрації від 1953 р. працював у дослідчальному відділі лісництва при Champiom Internation Co., Nawberry, So. Carolina. Був також довголітнім активним членом лісового Т-ва ОБУЛІД.

## ЗАКЛИК

Шановна українська громадо!

Як відомо із світової преси, нові докази категорично свідчать про велику несправедливість американського департаменту юстиції (ОСІ) у фальшивому оскарженні Івана Дем'янюка. Вже у 1978 р. ОСІ мав конкретні дані, що І. Дем'янюк не був катом в Треблінці, але все таки започаткував і вперто продовжував судовий процес проти нього.

Два тижні тому федеральний апеляційний суд 6-ої округи у Синсиннаті, Огайо, із своєї власної ініціятиви наново відкрив справу видачі І. Дем'янюка до Ізраїля. Такий крок без прецеденту в історії американського права. У своєму розпорядженні федеральний суд зазначив, що зробив це рішення, бо „зайшли серйозні питання щодо поведінки американських прокураторів". Цей суд має право уневажнити видачу Дем'янюка і тоді Ізраїль, згідно з умовами договору з ЗСА, буде змушений відіслати підсудного до Америки. Оборона — себто родина Дем'янюка — має тільки до 11-го серпня 1992 року, щоб представити свої докази та правні аргументи.

Справа Дем'янюка вже тягнеться 15 років, емоційно і фінансово вичерпуючи його родину, котра наполегливо працює в його обороні. Українська діяспора жертвенно підтримувала цю працю. На жаль, знайшлись особи, котрі, без жадної фахової підстави критикували профейсійну оборону і своїми наклепами довели до повного краху фонду оборони.

Нарешті прийшла велика нагода закінчити цю несправедливість проти І. Дем'янюка. Було б ще більш несправедливим, якщо в моменті коли цілий світ, включно із Ню Йорк Таймсом, закликає до оновленого повного розгляду цієї справи, родина Дем'янюків не мала фондів щоб нарешті захистити свого батька. Їм треба негайної щедрої фінансової допомоги. Просимо висилати ваші датки безпосередньо на нижче подану адресу — це є єдиний фонд допомоги обороні Дем'янюка: John Demjanjuk Defense Fund, P.O. Box 92819, Cleveland, Ohio 44192.

**Едвард Нишник**, голова, Фонд Оборони Дем'янюка

**Адв. Андрій Филипович**
**Адв. Михайло Варис, мол.**
співголови Комітету оборони при Українсько-Американському Товаристві Адвокатів





## Лисенківський концерт хору „Дніпро"

Цього року едмонтонський хор „Дніпро" присвятив свій річний концерт творчості великого українського композитора Миколи Лисенка з нагоди його ювілею — 150-ліття з дня народження. 7-го червня хор „Дніпро" виступив зі своїм концертом у Калгарі, а в неділю, 14-го червня, відбувся концерт в Едмонтоні, в Катедрі Всіх Святих.

Багатий і різноманітний репертуар програми складався переважно з творів Миколи Лисенка — оригінальних та обробок народних пісень, як також обробок народних пісень його послідовників.

Програму концерту розпочато твором М. Лисенка „Боже Великий", який відразу створив святково-поважний настрій. „Неначе сон" — елегія пам'яті М. Лисенка, музика Ґ. Майбороди, у виконанні хору зробила велике враження на слухачів. Слідував бравурний „Вічний Революціонер" М. Лисенка до слів І. Франка. „Жалібний марш" — кантата до 27-их роковин Т. Шевченка, слова Л. Українки, була виконана з великим надхненням, з глибокою, чутливою інтерпретацією. Солісти Леся Чумер, Люба Білаш, Любомир Пастушенко вив'язалися прекрасно зі свого завдання, їхні гарні чисті голоси звучали дуже мило.

Ірина Тарнавська майстерно виконала два фортепіянні твори М. Лисенка: „Елегія" (тв. 41, с.3) і „Меланхолійний вальс" (тв. 17 ч. 1.) Ірина з великим відчуттям передала зміст музичного твору, зокрема в „Елегії", де зуміла створити ніжний, елегійний настрій своєю бездоганною технікою.

Люба Білаш — меццосопрано, виконала три народні пісні з запису Б. Климаша. Пісні присвячені 100-літтю українського поселення в Канаді: „Будь здрава, землице", „Ой попід горов", „Ходжу по Канаді". Характеристичний її голос дуже добре надавався до цих пісень, вона виконала їх з глибоким відчуттям народного характеру. Багатий, повний її голос звучав прекрасно, захоплюючи слухачів, які нагороджували її щирими оплесками.

Цікаво і оригінально прозвучала баркароля „Пливе човен" М. Лисенка у виконанні жіночого хору „Дніпро" у супроводі фортепіяно Ірини Тарнавської і флейти Ореста Вархоли. Хором з першої дії опери „Утоплена" закінчено першу частину програми. Вважаю, що на цей раз твір був найкраще виконаний. В добре продуманій інтерпретації твору, злитті голосів, в оптимальному не прискореному темпі (як це часто буває), і все динамічно прозвучав цей чудовий твір.

У другій частині програми були виконані народні пісні в обробці різних композиторів, як теж і М. Лисенка. „Ой, на річці, на Дунаї" обробка К. Стеценка, „Журавель", обробка О. Кошиця, „Дударик", обробка М. Леонтовича, „Шум", обробка О. Грами під орудою Марії Дитиняк прозвучали гарно, у виразному народньому характері. „На воді човен вихитується", обробка Є. Козака, та популярна „Ой чий то кінь стоїть", обробка В. Кікти, якими диригувала Орися Олійник, були дуже вдало виконані. Твір В. Кікти зробив на слухачів непоbooторне враження.

„Зозуленьку", музика І. Шамо у виконанні тріо „Дніпро" — Мирослава Загарія, Олеся Талпаш, Йоганна Пелех-Манн — публіка сприйняла дуже тепло, хоч звучання цього складу не все було ідеальне. Гарний, ніжний голос зозуленьки, своїм характером не зовсім підходив до низьких, соковитих і повних сили голосів у звучанні тріо. Тріо проспівало ще „Зелененький барвіночку", обробка М. Лисенка, а на домагання публіки звеселили піснею „Заблудилась собі на біду", музика С. Козака.

„Ой що ж то за ворон" і „Гей, не дивуйте", обидві в обробці М. Лисенка, були виконані чоловічим складом хору „Дніпро". Він показав усі тонкощі свого нюансування та красиву могутність звучання. Користувалися успіхом солісти Тарас Закордонський, Тарас Слабий, Емілян Грох, Григорій Малюжинський, які голосово дуже добре зливалися в збалансований квартет.

Приємно прозвучала жартівлива пісня „Ой, продала дівчинонька серце", обробка Богданни Фільц, у виконанні жіночого складу хору „Дніпро". На закінчення концерту хор виконав хоровий фінал з опери „Зима й весна", „А вже весна", який прозвучав святково і величньо. На прохання публіки хор виконав пісню „Живи, Україно" М. Гайворонського, що своїм змістом і характером якраз надавалася під цю пору, коли Україна стала вільною і незалежною державою.

Треба ствердити, що виконання пісень зразковим нашим хором „Дніпро" під керуванням талановитої хормайстер-дириґентки Марії Дитиняк було завжди на належній висоті, а на цей раз досягло нового рівня довершености. Звучання хору було майже досконале. Якість найскладніщої гармонії, майже математична одностайність ритму, м'якість звуку, що навіть у фортіссімо звучав приємно, а рафіновані нюанси при завмиранні пініссімо доходили до повного зникнення — це є великі достоїнства цього хору.

Численна публіка нагороджувала рясними оплесками виконавців, під кінець стоячи вдячно оплескувала виконавців за такий високомистецький концерт, з якого дістали велике задоволення.

Відповідальну фортепіянну партію добре провела відома піяністка і акомпаніяторка Ірина Тарнавська, а головно у тих творах, де супровід відогравав важливу ролю у музичних творах.

Хорові „Дніпро", його музичному керівникові Марії Дитиняк та управі, зокрема голові Дарії Маркевич, бажаю успіхів у такій благородній праці на полі нашої культури. Щасти Вам Боже!

**Сергій Яременко**









**ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!**

## СПОРТОВІ ВІСТІ

**Редагує Омелян Твардовський**

### УСК Ню Йорк першуном міжнародного футбольного турніру

Глен Спей, Н. Й., 5-го липня (О. Т.) — Тут на спортовій площі оселі „Верховина" відбувся третій річний міжнародний футбольний турнір, в якому взяло участь чотири клюби — два українські, албанський і американський.

Змагання проходили круговою системою 2х30 хвилин, в яких обидві українські дружини домінували і остаточно зайняли кращі місця. Трофей першуна турніру вдруге за порядком здобули футболісти УСК, які після ремісу 1:1 з дружиною УСВТ „Чорноморська Січ" впевнено перемогли обидвох чергових суперників.

У свою чергу „Січовики", хоч і мали ініціятиву в зустрічі з амбітними албанськими футболістами, не змогли здобути ні одного голя й закінчили „сухим" вислідом 0:0. Остаточно „Ч. Січ" зайняла друге місце й тим самим здобула трофей віцечемпіона турніру. Бронзову нагороду здобули албанські футболісти.

Трофей найкращого снайпера турніру вручено футболістові-гостеві УСК Р. Гупалові, який здобув 7 голів. Трофей найкращого воротаря турніру здобув Мар'ян Хамуляк („Ч. Січ"), який пропустив тільки два голі.

Склад дружини першунів УСК: Тейлор, В. Коваленко, ДеФерарі, Сабальякас, Греб, Сільва, С. Коваленко, Плісак, Терновський, Гупало. Тієрра, Скоробогатко, Пієрре, Османович. Провідник і тренер Стефан Коваленко.

Склад дружини віцечемпіонів турніру: Хамуляк, В. Науменко, Б. Науменко, Борецький, Василак, Чижович, П. Паливода, Краєвський, Лясота, М. Паливода, Кохановський, Журавель. Провідник і тренер Михайло Паливода.

Склад дружини албанців: Ґленасай, Муратович, Дзаферовіч, Полджевіч, Драговіч, С. Мусовіч, Ф. Мусовіч, Годжіч, Касіч, Палсвіч, Сельмановіч, Луковіч, Мар ковіч, Коляр. Провідник Браєн Муратович.

Вислідки змагань турніру
Албанський „Іґелс" — Гадсон Веллі — 4:2
УСВТ „Ч. Січ" Ню'арк — УСК Ню Йорк — 1:1
Албанський „Іґелс" — УСВТ „Ч. Січ" — 0:0
УСК Ню Йорк — Гадсон Веллі — 5:1
УСК Ню Йорк — Алб. „Іґелс" — 7:1
УСВТ „Ч. Січ" — Гадсон Веллі — 2:1

**Кінцевий показник табелі ігор турніру**

| | Точок | Голів |
|---|---|---|
| 1. УСК Ню Йорк | 5:1 | 12:3 |
| 2. УСВТ „Ч. Січ" Нюарк | 4:2 | 3:2 |
| 3. Албанський „Іґелс" | 2:2 | 5:7 |
| 4. Гадсон Веллі СК | 0:6 | 3:13 |

Суддювали: офіційні судді ЮССФА Михайло Сергіїв і Володимир Гивель. Проводив турніром з рамени Управи УСВТ „Ч. Січ" О. Твардовський.

### Завершуються вписи дітей до Спортової Школи „Ч. Січі"

Як інформує управа Спортової Школи „Ч. Січ", ще є можливість вписати дітей на заавансований вишкіл в копаному м'ячі, відбиванці, плаванні, тенісі і ритмічній гімнастиці. Вишкіл проходитиме протягом чотирьох тижнів — від 26-го липня до 22-го серпня ц. р. Вписувати дітей можна на один або більше тижнів. Спортові осередки, що впишуть 10 і більше дітей, дістають відповідну знижку і можуть вислати на рівночасний безкоштовний вишкіл кандидата на тренера своєї дружини.

Управа Спортової Школи особливо рекомендує останні два тижні, від 9-го до 22-го серпня ц. р., тобто напередодні нового футбольного сезону, до якого можна належно підготовити своїх юних футболістів.

Як і в попередніх, в цьому році управа Спортової Шко ли заанґажувала професійних й талановитих тренерів та опікунів. У копаному м'ячі вишколюватимуть юнацтво — Ігор Чупенко (технічний директор), Петро Борецький і Гриць Сергіїв асистенти. У відбиванці Ігор Акіншин (з Луганська, Україна), в тенісі Ігор Луків (ЗСА), Юрій Колб (Ужгород, Україна), д-р Андрій Кордіяк (Львів, Україна), в плаванні Христина Козак-Процюк (ЗСА), в рит мічній гімнастиці — Людмила Бринзак (Київ, Україна).

В управі Спортової Школи на інших постах працюватимуть теж Ліда Бокало, Володимир Василак (опікуни), Марійка Бокало (секретарка і медична опіка) та на двотижневі зміни М. Стебельський і О. Твардовський (керівники СШ).

В цьому році реєстрації проводитиметься теж в часі Спортової Школи.

### ВІСТІ З УКРАЇНИ

**Шахістки України зайняли друге місце на Олімпіяді в Манілі**

Успішно виступила жіноча збірна України на шаховій Олімпіяді, що відбулася в столиці Філіппін Манілі. Згідно з вислідами, українки здобули срібні нагороди, після грузинських шахісток, які зайняли перше місце. Кінцевий показник табелі ігор: 1. Грузія — 30½: 11½ точок. 2. Україна — 29:13, 3. Китай — 28 1/2; Мадярщина — 26½, Росія — 26, Азербайджан і Румунія — по 25, Америка і Казахстан — по 24 1/2.

Слабше вийшла збірна чоловіків України, яку журнал „Інсайд Чес" зачислював до фаворитів Олімпіяди. Кінцевий показник табелі ігор шахової Олімпіяди в групі чоловіків: 1. Росія — 39:17, 2. Узбекистан — 35, 3. Вірменія — 34 1/2, 4. Америка — 34. Дальші місця зайняли: Ісляндія, Латвія і Хорватія — по 33 1/2, Англія, Грузія і Україна — по 33. Цікаво, що уродженець Азербайджану Гаррі Каспаров продовжує грати в збірній Росії.

Склад чоловічої збірної України: В. Іванчук, О. Білявський, О. Романишин, В. Ейнгорн, А. Михайльчишин, В. Карт (тренер).

Склад жіночої дружини, віцечемпіонки шахової Олімпіяди: А. Галлямова-Іванчук, М. Літинська, І. Чолушкіна, Л. Семенова, І. Новиков, М. Підгаєць — тренери.

### ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ СПОРТУ В УКРАЇНІ
**Від 26-го травня до 23-го червня**

1000 дол.: Федеральна Кредитівка „Самопоміч" в Ню Йорку; 500 дол.: Теодозій і Ольга Зазулі; 250 дол.: Український Народний Дім в Пассейку, Н. Дж.; по 100 дол.: Я. Вомпель, Софія Колодій в пам'ять сл. п. Захара Колодія, М. Е. Андрушків, Микола Дзядик, Роман Ю. Свистун, Іван М. Яремко, Михайло Луків, Степан і Марія Хемичі, Дмитро Яджин, Зенон Масловський, д-р Теодозій Самотулка; по 50 дол.: Віра Левицька, Орест Гладкий, Мирон Масловський, Володимир Стойко, Карло Манківський, д-р Євген Стецьків (вдруге), Мирослав Качала; 30 дол.: Нестор Филипович; по 25 дол.: Стефанія Пришляк, Симон Ґерун, Іван і Анастазія Бутрії, Ігор Дмитрук (вдруге), Ігор Вітковіцький, Едвард Жарський (вдруге), Петро Матіяшек, Б. Р. Прокоп, Михайло Бойко, Володимир Гриньків; по 20 дол.: Мирослав Дериш, Станислав Коваль, Ярослав Федун, Маркіян Титла, Михайло Целюх, Василь Бобиляк, Мілдрет і Сал Арандджі, Стефан Демчар, Богдан Журавський; 18 дол.: М. Л. Чолган; по 0 дол.: Володимир Купецький, К. Ваньо, М. Сенишин, Р. Микита, М. Савчин, М. Маїк, М. Бартничак, М. Гойдич, С. Крицький, М. Домарадз, В. Шиш, В. Свирид, І. Гернянський, М. Яцко, В. Кузик; по 5 дол.: Й. Камінський, А. Демчко, М. Венгрин; 100 франків: Ольга Мілащук-Лабитківська.

Управа УСЦАК висловлює всім жертводавцям щиру подяку за їхнє глибоке розуміння потреб українського спорту в боротьбі й змагові за престиж і велич України на міжнародних спортових аренах!

Закликаємо всіх, кому дорога справа відродження українського спорту, до широкого кола жертводавців — добродіїв Фонду. Просимо слати свої пожертви на „Фонд Відродження": Fund for Rebirth of Sports in Ukraine 698 Sanford Avenue, Newark, N. J. 07106.

**ВІДІЙШЛИ**
**● ВІД НАС ●**

**ВОЛОДИМИР РІЧ (Ріхтшайд) член УНС Відд. 102-го Т-ва ім. св. Петра і Павла в Клівленді, Огайо помер 22-го травня 1992 року на 71-му році життя. Нар. 15-го листопада 1920 року в Жовкві, Україна. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину Меланію і сина Івана. Похорон відбувся на цвинтарі св. Петра і Павла в Пармі, Огайо.**

**Вічна Йому Пам'ять!**

**Микола Бобечко, секр.**

**МИХАЙЛО ПОПАДЮК член УНС Відд. 332-го Т-ва св. арх. Михаїла в Рарітан, Н.Дж. помер 12-го квітня 1992 року на 67-му році життя. Нар. 12-го листопада 1924 року в Рарітан, Н.Дж. Залишив у смутку дружину Флоренс. Похорон відбувся 16-го квітня 1992 року на ветеранському цвинтарі „Бриґ Ґен. Дойл" в Арнітаун - Бурлінґтон, Н.Дж.**

**Вічна Йому Пам'ять!**

**Кармен Мазепа, секр.**